

АЛЕКСАНДРЪ СЕ ИЗБАВЛЯВА ОТЪ ДАРІА.

Тогавѣ Александръ събѣлакалъ си дрехите, а щитътъ си тѣрналъ на възглавница, като чишелъ да спи. Престориасе какъ отивалъ вжнз за нѣждата си, и тѣтакси излѣзналъ, затекжасе на дверыте палатный, извадилъ едната чаша отъ пазовата си, и рекжъ на-дверника: Дръжъ тая царска чаша, и отвори, защо ме прати царьо да устроимъ стражыте войски: затекжасе и на дрѣгите двери крѣпостный, извадилъ и дрѣгата чаша, и рекжъ: дръжъ тая царска чаша, и отвори поскоро, защо ме прати царьо да выкамъ вѣйводыте да дойдатъ вжтре на совѣтътъ царски. Тѣи послѣшали тѣтакси, и мѣ отворили: а той отишалъ тѣрчншкомъ до мѣстото, гдѣто ималъ коньжътъ си, възднѣналъ го и кѣгѣлъ поскоро до гдѣ престигналъ рѣката Арменійската, която намѣкрилъ замръзнала, и ѣ преминалъ. Намѣкрилъ тамо Антиоха, Філона, и Птолемеѣ, които го чакали усердно съ доволна войска, и преказалъ имъ какъ го позналъ Дарій.

ДАРІИ ГОНИ АЛЕКСАНДРА.

Дарій отишалъ въ палатътъ си, повикалъ 12: тѣхъ си совѣтницы, и рекжъ имъ: тоѣ посланникъ ѣ Александръ, и какво ще речете да направиме. Тѣи рекли: ако ѣ дѣматати истина, Боговете Персідски ѣмилостивилисе тебѣ и насъ. Дарій повелилъ на-Кантаркѣса да отидѣ да ѣлови Александра. Запалили свѣщыте, и отишли да го ѣловатъ, но ни го намѣкрили. По-